

ДЗЯННІЦА

Вестка Беларускага Нацыянальнага Камісарыяту і Масковскай Беларускай Секцыі Р. К. П. бальшавікоў.

НОШТ ГАЗЭТЫ.			
У РАСЕІ.		ЗА ГРАІЦУ.	
1 м.	1 р. 80 к.	3 р.	— к.
2 м.	3 р. — к.	4 р.	— к.
3 м.	4 р. 25 к.	6 р.	— к.
4 м.	6 р. — к.	8 р.	70 к.
6 м.	8 р. 50 к.	12 р.	— к.
9 м.	13 р. 50 к.	18 р.	— к.
12 м.	17 р. — к.	20 р.	— к.

Перамена адрэсу 50 к.

Выпісваючым некулькі экз. — робіцца скідка 20%.

Раданцыя і Адміністрацыя: Масква, Гранатны пар., 24. Тел. 2-98-77.

№ 40.

Масква, 1918 г. 3 Дзякабра.

Выходзіць ня менш чатырох разоў у месяц.

І-й год выдання

Канцылярыя Беларускага Нацыянальнага Камісарыяту адчыняна што дня, апроч свят, ад 10 г. да 4 гадзіны дню.

ИЗВЕЩЕНИЕ:

Редакция „Известий Белорусск. Национального Комиссариата „ДЗЯННІЦА“

переехала в новое помещение по Гранатному пер., д. 24.

Всю корреспонденцию и переписку просим направлять по новому адресу.

Беларускі Нацыянальны Камісарыят

змяшчаюцца па Гранатнаму перавулку, 24, рог Георгіўскага перавулку і адчыняты ад 10 гадзіны раніцы да 4 гадзіны дню.

Атдзяленьня і Эмісарыяты Беларускага Нацыянальнага Камісарыяту.

АТДЗЯЛЕННЯ:

Пецярбургская — Пецярбург, Тэатральная, 3.
Вітабская — Вітабск, Суворавская, 48.
Смаленская — Смаленск, Вітабская шаша, 9.

ЭМІСАРЫЯТЫ:

г. Ворша — Слабодская, д. Лібстэра.
г. Саратау — Гасц. „Асторыя“, кам. 78.
г. Калуга — Пленбеж.

У ва усіх атдзяленьнях і эмісарыятах прадаюцца беларускія газеты, журналы і кніжкі, а так сама праціх можна і выпісваць.

В воскресенье, 8 с.м., в 10 час. дня, в помещении Белнакома по Гранатному пер., 24, состоится очередное общее собрание Московской Белорусской Секции Росс. Коммунист. партии большевиков, для обсуждения текущих организационных и общеполитических вопросов.

Организационное бюро.

Друкаўца і хутка пойдзе у продаж першы пралятарскі беларускі зборнік

ЗАЖЫНКИ,

у якім надрукаваны васьмь ялія рэчы: Хвалі жыцця. Драма у 3 дзеях і 21 з'яве Цішка Гартны. Да сонца, Верш. Ф. Чарнышэвіч. Хрэст на ева-боду, Верш. Цішка. 3 песьню аб няволі. Мая вера. Увечным бору. Паўлюш. Верш. Янка Купала. У глушы. Верш. Я. Макаравіч. Ворагам. Верш. Якуб Колас. Беларуска марсельска. Народны твор. Помета. Верш. Х. Трохлінейка-Магасіна. Верш. Алякс. Гарун. Багаты вы... Верш. А. Суляцкі. 3 песьню няволі. Верш. Алякс. Гарун. Распусніца. Сказ. Цішка Гартны. Стары канакрад. Стурманна жыцця. Якуб Колас. Мудрагель. Сказ. Цішка Гартны. Парасна-Параніха. Сказ. Міхася Галка. Пэста і маці. Вершаваная пэстка. Цішка Гартны. Родны край. Фрагмент. Святлы Божа! Верш у прозу. Фабіян Шантыр. У няволі. Галубок. 3 нядалёкай прошласці. (1. Мужык. 2. Расейская канстытуцыя). Пярэд судом. (3 нядалёкаго мінулага). Верш. Якуб Колас. Чортава зелья. Міхася Галка. Адвечорам. Атыдзі. Верш. Цішка Гартны. Гудок. Думка. Верш. Гудок. Хоцаца жыць. Восеньню. Верш. Ночу. Сказ. Цішка Гартны. Гаратаю. Верш. Міхася Мажома. Верш. А. Гарун. Успаміны аб 1905 годзе. С. Райн. Патрэбы Беларусі. Е. Кенар. К культу-прасвятным задачам Беларусі. Я. Петровіч. Беларуска літаратура. (парысы і агляды). Змітро Жылуновіч. Нацыянальна пытаньня. Я. Петровіч.

На зборнік можна прысылаць грошы задаткам. Масква, Гранатны пар., 24.

Масква, 3 дзякабра.

„Хауруснікі“ і усясьветная контар-равалюцыя.

Англікія, амэрыканскія, францускія і г. д. імперыялісты свята-куюць адоляньня над сваімі ворагамі. Баўгарыя і Турцыя замірыліся з імі, адчыніўшы ім сваіе дарогі і паязды па мору, Аўстра-Венгрыя разсыпалца на асаблівыя гасударствы, закладная жаданьня англікіх банкіраў і гандляроў — Вожа, пакарай Германію! — збылося. Усе ворагі хауруснікаў прымушаны атрымаць варункі „дэмакратычнага“ замірэння Вільсона, атдаючы ў рукі яго с сябрамі народная дабро. У боку, асабліва стаіць Расея. Яна яшчэ ня просіць згоды ў сваіх колішніх хауруснікаў, ды яны і ня захочуць гадзіцца з тым урадам, які цяпер валадае Расеяй. Гэты урад з'яўляецца іх злейшым ворагам, і адоляць яго — цяпер іх апошняя і важнейшая задача. Адоляць — тады могуць панаваць над усім сьветам, а некуль іон тріма-яцца яны ня могуць супакойна сядзець на сваіх цёплых і сытых мейсцох, бо ім паграджае ў будучыню, ня толькі застацца бяз грошай, дадзяных Расеі пры царскім парадку, але патраціць і апошняя, што маюць, калі „зараза“ бальшавізму падкрадаецца да іх як раз. Вось жаданьня звярнуць сваі грошы і задушыць усёйну дзея іх сацыяльную рэвалюцыю, ня даўшы іой перакінуцца на захад, і кіруа імі ў іх наступна на Радавую Расейскую Рэспубліку.

Пакуль на Заходнім фронці ішла барацьба і ня было ведама, хто адоляе, хауруснікі нічога ня маглі зрабіць з сацыялістычнай Расеяй, і іхняя мурманская экспедыцыя ня мела ніякае удзячнасці. Цяпер жа, як ім адчыняюць усе дарогі і праз Дарданеллы і праз Катэган (у Германію), яны маюць магчымасць са усіх бакоў павясяці наступ на Расею. Але пытаньня ў тым, ці сваімі уласнымі сіламі яны будуць душыць рэвалюцыю, ці будуць шукаць сабе парабкоў? Па весткам, кіраўнікі хауруснае палітыкі парашалі сваіх сілаў людзьмі ня пасылаць, а падтрымоуваць расейскіх контар-равалюцыя-нараў, як генералы Дэнкін, Красноў, Скарапацкі і іны, памагаючы ім толькі грашмі і варужжам. Гэтым, як бачыцца, будзе выпану-яна „дэмакратычна“ праграма Вільсона наўмыснае саўвядзеньня. Але тут дэмакратызм не пры чым: іон ня перашкодзіў грабіць адоляную Германію. Проста, паслаць вайскі, каб іх было здавальняе заняць усю Расею, трудна ўжо па ліку, ды яшчэ прымаючы на-увагу далічын-но. Можна патраты на гэтую справу ня будуць варты карэці. Пашлеш салдатаў, а яны могуць ня пайсці, або калі і пайдуць, та ці ня будзе з імі таго, што зрабілася з нямецкімі акупацыйнымі вайскамі. Дык вось лепш дамагацца свайго чужымі рукамі — і танней і ярней зрабіць.

Праз удзячнасць хауруснікаў ужо некулькі часу таму назад зрабіўся зварот у напрамку палі-тыкі усіх тых, хто ідзе куды хо-чаш, абм абараніцца ад рэвалюцыі.

Румынія, замірыўшыся з Германіяй і Аўстрыяй і пачаўшы захапляцца Бессарабіяй, апавясяцла вайну ім, як толькі перавага стала на бок хау-руснікаў, і цяпер Яэсы з'яўляюцца цэнтрам, дзе вырабляюцца хау-руснымі палітыкамі плянны наступу дзеля аб'яднання Расеі; тут ужо Паклюоўскі-Казелі радзіцца з імі, як прадстаўнік „усёй“ Расеі. Ска-рапацкі, стварэння Вільгельма і Гіндэнбурга, прадстаўнік самасці-нае і нязалежнае Украіны, авар-гаецца цяпер да украінакаго на-роду, ключчы яго памагчы аб'ед-наць Велікае Расеі, бо таго хо-чущь хауруснікі (незалежнасць сваю по баку, і Украіна — частка Расеі). Красноў і Сулькевіч, ездзі-ўшыя ў Берлін засьвятчыць свае шанаваньня мопану Вільгельму, ужо забыліся аб ім і на грошы хауруснікаў наймаюць „народную армію“, каб ёя задушыць рэвалю-цыю. Словам, пад аховою і кіра-ўніцтвам хауруснікаў складаюцца моцны кулак супроць Расейскае рэвалюцыі. Самы ж хаурусны ім-перыялісты збараюцца рушыцца на другі цэнтр усясьветнае рэвалю-

цыі — Германію, калі толькі там рэвалюцыя атрымае сацыяльную ахварбоўку.

Пры такіх мэтах хауруснікі пра-гуцца як мага хучэй зрабіць за-мірэння, бо яны добра ведаюць, што працяг вайны с кожным днём павялічвае пагрозу рэвалюцыі ў іх дома. Але гэтая спешка ня дасць ім карысці, бо вайна ня скончыцца замірэннем. З гэтых часуў замест імперыялістычнае вайны пачына-яцца барацьба сацыяльная. Калі першая змагла узрадіць рэвалю-цыю сваім зморам народаў, та апошняя папшырыць рэвалюцыю дамаганьням к рахунку з імперы-ялізмам і старым парадкам. Мож-абыць, часова рэвалюцыя ў хаурус-нікаў і прыпыніцца праз вайска-вую удзячнасць, але імперыялі-стычная вайна зрабіла такія глы-бокія і важкія змены ў палітыч-ным і аканамічным палажэньні усіх на-родаў, што яны няадваротна вядуць да рэвалюцыі, на закладзінах якое толькі і магчыма узрадіць новая культура — аканамічная жыццё.

Н. М.

Чорныя хмары.

Ні германская рэвалюцыя, ні тая перамена ў праваляньне Польшчы, аб якіх газеты прынялі некулькі ня-пунных вестак, ня абдылі значным чы-нам па палажэньню нашае краіны Бела-русі. Прамінуўшы отбіскі надзеі, му-сялі зачыніцца навокам суму ад ня асобна сценных вестак, якія дайшлі да нас у апошнія часы. Германская рэвалюцыя аказалася ня чыста пралятарскай, як то была акцыбарская Расейская рэвалюцыя. Яна ня прыняла сабою поўнаго асла-баджэньня працоўнаго народу і ня па-радава іму усё поўнасці уласці. Як і ў Расеі спачатку рэвалюцыйны ўласці прайшла ад чыноўнікаў да генералаў пар-скаго самаўладства ў руці буржуазей і сацыялістаў-згоднікаў, верных служак тае ж буржуазей, так цяпер і ў Гер-маніі. Цяпер і таго горай: калісці ў Расеі та было прагнана ад службы імат-чорнастотніцкіх генералаў і чыноўнікаў, а паліцыя заменена міліцыяй у Германіі ўсе яны, ад Гіндэнбурга да самаго мен-шаго паліцмана засталіся на старом жей-еу службы.

Вядома, пры гэтым звароту рэвалюцый-налі застанеца ў уласці старыя людзі, са старымі прывычкамі і звычаямі, ня-можна быць і рэчы аб пругтых пераменах у працы і парадку... Вось яны і асталіся на старому, адкуль ні зірні і вельмі да-тычна акупацыйнай палітыкі. Як і ў перад, яна пільна быць пад уладаю ня-мецкіх, хоць і рэвалюцыйных, салдат, але і цяпер іх стала дзягчыма. Бо-лей таго, пры новым распусьніцкім нямецкым праваляньне акупацыйныя ўласці набраліся большай смеласці і ра-шылі нават ня адраваляць бжанцаў у палдох, а сьаджаць іх на чыстым полі, як то было падвочны. Адым словам, Беларусь нікаліва ня даскала палёгкі ад акупацыйнай палітыкі новаго нямецкаго праваляньца.

Гэтае стацьдэ справы на Беларусі да-дэма, пры гэтым звароту рэвалюцый-налі застанеца ў уласці старыя людзі, са старымі прывычкамі і звычаямі, ня-можна быць і рэчы аб пругтых пераменах у працы і парадку... Вось яны і асталіся на старому, адкуль ні зірні і вельмі да-тычна акупацыйнай палітыкі. Як і ў перад, яна пільна быць пад уладаю ня-мецкіх, хоць і рэвалюцыйных, салдат, але і цяпер іх стала дзягчыма. Бо-лей таго, пры новым распусьніцкім нямецкым праваляньне акупацыйныя ўласці набраліся большай смеласці і ра-шылі нават ня адраваляць бжанцаў у палдох, а сьаджаць іх на чыстым полі, як то было падвочны. Адым словам, Беларусь нікаліва ня даскала палёгкі ад акупацыйнай палітыкі новаго нямецкаго праваляньца.

тычна адносіні іх германскай рэвалюцыі. Ня лапей яны выраюць і ад тых пара-мен, якія робіцца цяперака ў Польшчы. У папярэднім кумару нашае газэты, ча-паючы польскія справы цякучаго часу, мы выказалі шмат надзеі на іх зварот, аб яком казалі газэты. Аднак з далей-шаго выявілася зусім іншая. Выходзіць, што Польшча пакуль што ні пародна распусьніца, ні проста распусьніца з налі-цыйным урадам. Усёго і сталася ў ей няраменны — гэта ў абароні Рэды Рэз-дывінай і ў пераходзе ўласці ў руці на-цыянал-дамакратаў, партыі мала сымпа-тычнайшай за самых гадзіх радных. Аб ілісудскім толькі нічога адны гутаркі ходзіць. Можна і стаяцца што ен увод-зіць у праваляньне, але то яшчэ ў пе-радзі, а тым часам пры нацыянал-дамак-ратах павінныя расце і мірыцца, як у „ауш Польшчы, гэтак і ў яе „істарыч-ных граніцах“. Так, Пазнань захапляцца польскім войскам, а на Беларусі ізноў аднялі годна легіянеры Дубар-Мусіч-наго, які ўжо пачалі сваю гібельную працу. На газэтных весткам г. Белар-скі заняты і ў ім будучыя гніздо, ад-куль пойдучь яны высьці далейшую пра-цу. У Баруцку сабралі да тысячы тых самых легіянераў, якія збараюцца ня-тускаць савецкіх войск збараць ачыш-чальную ад немцаў Беларусь.

Ля Ратчова ўжо гэты легіянеры на-палі білі на некулькі віоса і зруйну-валі іх. Польская наменшчыства і ку-раты на ўсю стараціна збараць як пай-юшы гэтых легіянераў, а так сама суртаваць і белую гвардыю. Нямецкія ж ахвіраны выказваюць пахапачыня астаца а Беларусі і згугтавацца да гэтаго „войска“ ў Баруцку. Як бачыцца, ўсе ідзе „добра і гладка“. З боку робіцца рэвалюцыя, злітая с пасадку адзі ад маснейшых нароў, а на Беларусі, занятай аслабленымі германскім народам, нібыта тоя-ўсе на старому.

Якож-я ж дзіва таму, што міжвольна тэуць у голау цяжкія думкі: праз што гэта так? Чаму гэта іно? Няужо Бела-русь ужо самым жыццёвым ахвіранца на гэта; каб над ёю вісеу чужыя пугты і эдэку? Каб не нябаскія бму адзет чор-нымі хмарами? І дацца на іх адказ: ці ня мавіцца у гэтым дула многа і расей-

